

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio
Antverpiæ

Cap. XVII. Camillus magnâ cum pietate ac deuotione suscipit sanctißimi Sacramenti Viaticum & extremam Vnctionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

244 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS quoties in illud laberetur: hic tandem ad Camillum missus fuit, vt se eius precibus apud Deum commendaret: promisit Camillus se facturum; eaque promissi vis suit, vt divino beneficio ex ea hora talem in fevitæ mutationem esse factam idem Nobilisas. firmauerit, vt rem sane stupendam ac prorfus admirabilem fibi videri dixerit. Eamiple posteà non est veritus cum omni libertate aliis enarrare. Quin & fua manu confeiptum eiuldem rei teltimonium Confellario tradidit in confirmationem eius quod dixi: atque ex eo tempore coepit cum inligni anmæ fructu fanctissima frequentare Sacramenta.

nai

in (

Vii

mi,

De

tiat

ac] Au

mi

CAPVT XVII.

Camillus magna cum pietate ac deuotiom Juscipit sanctissimi Sacramenti Viaticum, & extremam Vnetionem.

Viaticum, & extrema Vnctio, quorum prafidiis iter illud alterius vitæ confidentius ingrederetur, & aduersus omnes communi-

LIBER SECVNDVS. inimici infultus fortius atque animosius depugnarer. Quod Domino Cardinali Ginnafio Protectori indicatum cum effet, collibitum ei fuit, pro sua ipsius deuotione & pio in Camillum studio, sanctissimum Viaticum ipsi administrare. Domum igitur venit die secunda Iulij, anno M. DC. XIV. in solemnitate gloriosæ Visitationis B. Mariæ semper Virginis, & celebrato prius facrofan do Sacrificio, iuit ad Valetudinarium sanctissimam Eucharistiam Camillo porrecturus. Qui Camillus dictis tertiò consuetis precibus, Domine non sum dignus, cum multanumeffusione lacry marum subjecit: Domine mi, equidem confiteor nibil me vinquam fecisse boni, & miserum me esse peccatorem: quare nibil aliud mihi relictum est, nisi sola spes dininetue misericordia, & pretiosi Sanguinis tui. Deinde suauissimo illo Angelorum pane satiatus, orauit aliquamdiu in corona Patrum ac Fratrum, qui omnes eius cingebant ledum mœsti ac dolentes, videre se Patrem hum longe dilectissimum accingentem se addiscessum ab eorum oculis. Posthæc Dominus Cardinalis verbis perquam humanis Mum est consolarus, nouum que animi eius robori robur addidit. Solebat Camillus quotidie manè peccata confiteri, tantamque Dei gratia erat assecutus conscientia puritatem, Q 3

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

n ad

cibus

Ca-

fuit,

fe vi-

is af-

pror-

1 iple

ertate

ofcri-Hario

dixi:

anı-

acra-

trome

iati-

1100

ehe-

acra-

pra-

s in-

unis

ımı-

246 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS vt defectu materiæ difficultas Confessatio oboriretur absolutionis impendenda, nif iuberet aliquod olim admissum in sæculo peccatum clauibus subiicere. Ita dicebat,& iuratus affirmabat eius Confessarius. Quz Ho cum ita essent, tanto nihilominus timore ac tremore salutis suæ corripiebatur, vt sbi prorsus diffidens, spem omnem in pretiolo Jesu Christi Sanguine collocaret. Quocirci his postremis diebus petiit à Confessariossis picturam quamdam hac figura procurai: cult nempe Christiin Cruce morientis cum duo bus Angelis, vno ad dextram, altero ad sinistram tenentibus manu calicem aureum, qui cie Sanguiné è Vulneribus Iesu exciperent: supra que Crucem volebat esse Deum Patrem cum dig Spiritu sancto in columbæ forma, & cum aliis duobus Angelis ad singula latera, qui Dil Sanguinis Calicem Patri æterno offerrentin iun remissionem peccatorum ipsius Camilli. Ad COI pedem Crucis dextrorsum cupiebat deping tian beatissimam Virginem pro ipso deprecantem, finistrorsum autem S. Michaelem Atfaci changelum, tamquam animarum in extreillu mo transitu desensorem. Petebat etiam sub-Ala ter Crucem hæc inscribi verba: Parce Famagno lo tuo quem pretioso Sanguine redemisti. Addebat insuper, depingendum sanguinem beom ne rubrum, quò illum clarè ac distincte con

BIBLIOTHEK PADERBORN

LIBER SECVNDVS. 247 templari posser, nec non in bona copia, ve ex magna hac abundantia sanguinis, tantò plus spei hauriret suæ salutis. In his similiter postremis diebus, cum facultas non recitandi Horas Canonicas pertransisset, ipse considerans fibi adhuc aliquid spiritus superesse, postulauit vt noua facultas à Medico poscereur. Cui cum à Præfecto domus diceretur, Pater tua Reuerentia tam male habet vt de extrema Vnetione agatur, & tamen cupit vt faultas illa poscatur ; respondit ipse: Etiamsi mihi ad caput extrema candela ardeat, tamen tali opus est facultate ad quietem mex conscientia. Ita ergo faciendum fuit. Fermè quotidie à diuersis cuiuslibet gradus atque dignitatis visitabatur, & nominatim sæpiùs à Patre Ferdinando Generali Carmelitarum Discalceatorum, magna fibi amicitia conuncto, cui falutem suam semel singulariter commendans dixit : Precor tuam Reuerentiam, ut non ipsa solum pro me Deum deprecetur, sed etiam iubeat vt omnes sui Patres idem faciant, quo securum habere possim extremum Illum mortis transitum. A Patre item Petro Alagona Societatis I E s v visitatus, & magno charitatis affectu complexus elt: nec non abaliis quos referre longum esset: à quibus omnibus folebat cum infigni deuotione animi preces expostulare. Omne autem reli-

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

Hario

, min

eculo

at,&

Quz

more

t fibi

etiolo

Circa

o fibi

rari: duo-

l fini-

1, qui

lupra

cum

cum, qui

entin i. Ad

pingi

can-

Ar.

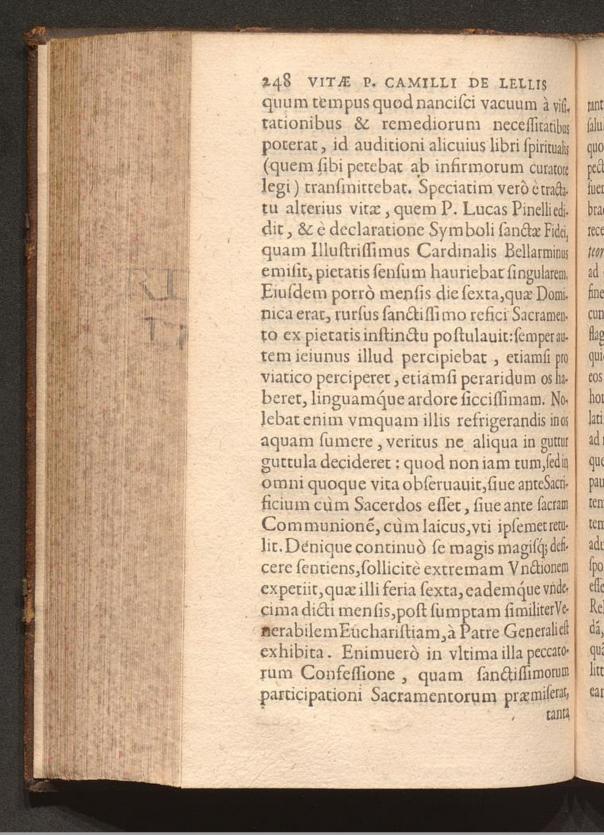
xtrefub-

amile

Ad-

a be-

con-

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

LIBER SECVNDVS. unta Dei gratia cumulatus est, tanto ac tam alubri delictorum dolore compunctus, vt quotiescumque alicuius se accusaret, toties pedus fuum tam dure pulsaret, vt necesse herit Confessario, eius miseratione moto, brachiú ipsius inhibere. In sancti autem Olei receptione, præterquam quod totum Confiteor per se pronuntiauit, semper etiam vique ad omnium verficulorum & precationum finem ad omnia respondit. Iussis deinde cunctis Patribus ac Fratribus confidere, & flagitata prius à Patre Generali facultate aliquid in commune paucis proferendi, suaui tos oratione est affatus, maxime omnes exhortans ad instituti observationem, & singulatim ad feruidam erga infirmos charitatem, ad mutuum inter se fraternum amorem atque coniunctionem, ad cordis puritatem, ad paupertatem, ad obedientiam, ad humilitatem. Prætereà, ne propter quamuis magnas tempestates ac persecutiones, quas dæmon aduerlus Religionem suscitasset, animos deponderent. Rerum enim omnium principia elle difficilia, & dæmoné fæua aduerfus eam Keligionem rabie fuccendi, quam iple augenda, & toto mundo diffundendam (peraret: & qua multi essent ingressuri tam spiritu quam litteris præstantes viri: deniq; multò maiores cam se mortuo facturam progressus, quam

BIBLIOTHEK PADERBORN

vili-

tibus

tualis

atore

racta-

i edi-

Fidei,

ninus

arem,

omi-

men-

er au-

i pro

s ha-

No.

inos

uttur

fed in

Sacri-

cram

retu-

defi-

onem inde-

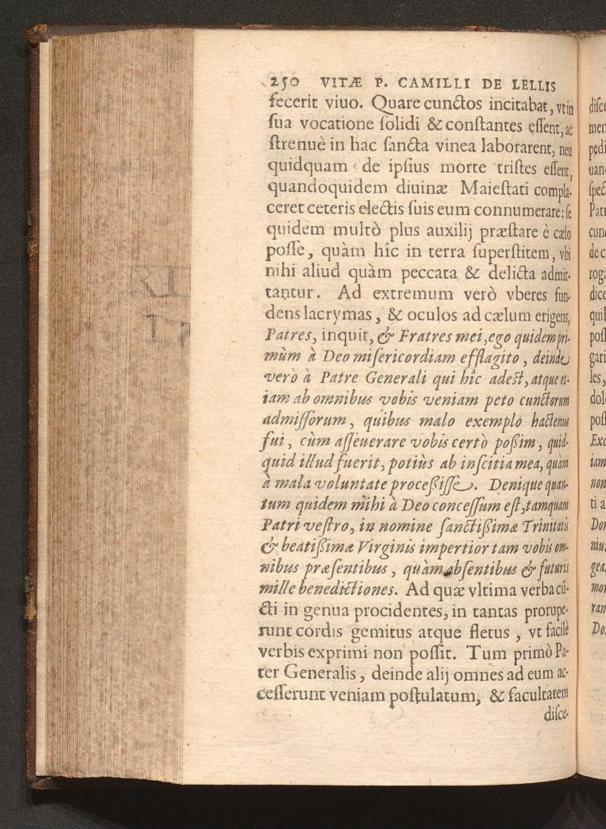
erVe-

alielt

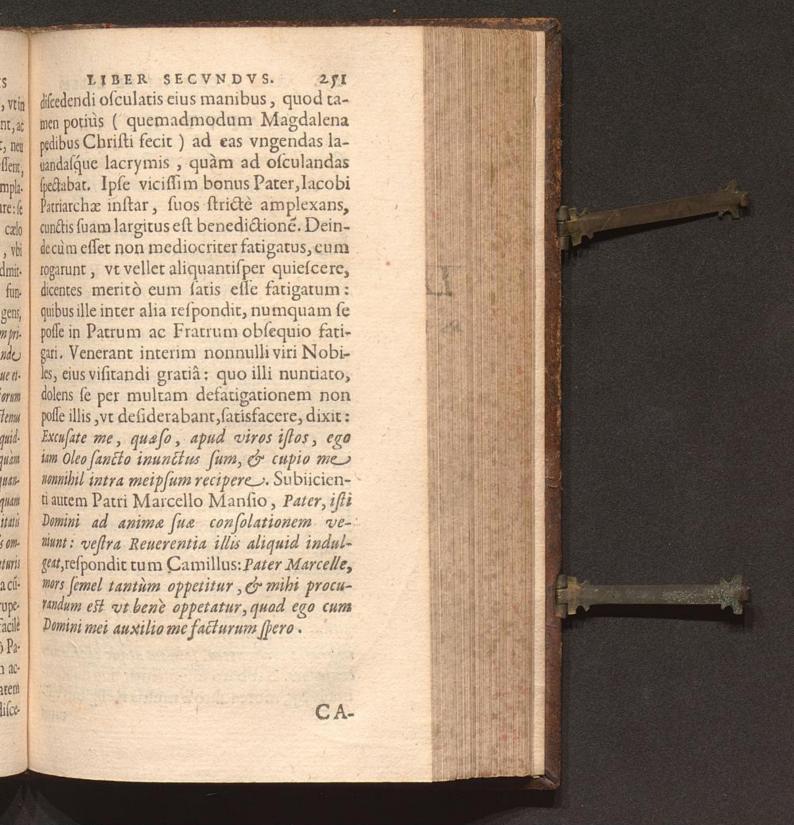
cato-

ferat,

tanta

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN